

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Četvrto tromjesečje 2018.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, temelje se na riječima
Duha proroštva iz knjige Ellen G. White,
Naš brižni Otac, Znaci vremena, Zagreb 2013.
Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava,
posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2018.
Za internu uporabu

6. listopada 2018.

Naš božanski Spasitelj

“On, božanske naravi, nije se ljubomorno držao svoje jednakosti s Bogom.” (Filipljanima 2,6)

Isus Krist “nije se ljubomorno držao svoje jednakosti s Bogom”. Zato što je samo božanstvo moglo biti djelotvorno u obnovi čovjeka od otrovne zmijske rane, sam Bog, u svojem jednorodnom Sinu, uzeo je ljudsku narav i u slabosti ljudske naravi pokazao božanski karakter, potvrđujući svoj sveti Zakon u svakom djeliću i prihvaćajući kaznu gnjeva i smrti umjesto ljudskih sinova. Kakva je ovo misao! On, koji je bio jedno s Ocem prije nego što je stvoren svijet, imao je takvo suosjećanje za svijet, izgubljen i uništen prijestupom, da je dao svoj život kao otkup za njega. On koji je bio sjajnost Očeve slave, izrazita i jasna slika Njegovog lica, ponio je naše grijehе u svojem tijelu na drvo, patnju kazne za prijestup čovjeka, sve dok pravda nije bila zadovoljena i dok se ništa više nije tražilo. Koliko je veliko otkupljenje koje je učinjeno za nas! Tako veliko da je Božji Sin umro okrutnom smrću na križu da nam donese život i besmrtnost vjerom u Njega.

Ova predivna tema — kako Bog može biti pravedan a ipak opravdati grešnika — izvan je ljudskog vidokruga. Kad je pokušavamo shvatiti, ona se proširuje i produbljuje izvan našeg razumijevanja. Kada gledamo okom vjere na golgotski križ i vidimo naše grijehе položene na Žrtvu koja u slabosti i sramoti tamo visi — kad shvatimo činjenicu da je to Bog, Otac vječni, Knez mira, — moramo uskliknuti: “Gledajte koliku nam je ljubav Otac iska-zao!” (1. Ivanova 3,1)

Kada bi čovjek mogao izmjeriti uzvišeni karakter Jahve nad vojskama i razliku između vječnog Boga i ograničenog čovječanstva, spoznao bi kako je velika bila žrtva Neba da bi uzdigla čovjeka odakle je zbog neposlušnosti pao kako bi postao član Božje obitelji. ... Kristova božanska narav naše je jamstvo vječnog života. ... On, Nositelj grijehа svijeta, naš je jedini posrednik pomirenja s Bogom. (*Youth's Instructor*, 11. siječnja 1897.)

13. listopada 2018.

Milosrdan, blag, spor na srdžbu

“No ti si, Gospode Bože, milosrdan i blag, spor na srdžbu — sama ljubav i vjernost.” (Psalam 86,15)

Bog je odredio prema zakonu službe da trebamo tješiti jedni druge s nježnošću i ljubavlju kada na nas dođu velike tuge. Nijedan čovjek ne živi sam sebi. Nitko ne umire sebi. I život i smrt su veoma značajni svakom ljudskom biću. ... Bog je naložio kao dužnost svakom svojem ljudskom predstavniku da prenosi Božji karakter, svjedočeći o Njegovoj milosti, mudrosti i blagonaklonosti, izražavajući na taj način Njegovu profinjenu, nježnu, milostivu ljubav. ... Isus je uvijek bio ganut ljudskom nesrećom i naše se srce treba omekšati i pokoriti Njegovom Svetom Duhu da budemo kao On. ... Naš je posao obnavljanje Božjeg moralnog lika u čovjeku zahvaljujući obilju milosrda koje nam je dano od Boga po Isusu Kristu. Svuda ćemo naći duše spremne da umru, i koliko je bitno da nam Krist daruje svoje suosjećanje kako ne bismo nikada doveli nijednu dušu u prkosan stav svojim neizražavanjem dugog podnošenja i nježnog sažaljenja. ... Hoćemo li ikada naučiti Kristovu blagost? O, koliko nam je potrebno da upoznamo Isusa i našeg Nebeskog Oca kako bismo Ga predstavljali svojim karakterom! ...

Isus nas poziva k sebi ne samo da bi nas osvježio svojim milosrdem i prisutnošću za nekoliko sati, a zatim udaljio iz kruga svojeg svjetla da hodimo udaljeni od Njega u tuzi i zlovolji. Ne, ne. On nam kaže da moramo boraviti s Njim i On s nama. Gdje god treba obaviti Njegov posao, On je tu prisutan — nježan, pun ljubavi i suosjećanja. Pripremio je za vas i mene prebivalište u samom sebi. On je naše utočište. Naše iskustvo treba se proširiti i produbiti. Isus je otvorio svu božansku puninu svoje neiskazane ljubavi i izjavljuje: “Mi smo Božji suradnici.” (1. Korinćanima 3,9) O, što znače ove riječi: “Ostanite u meni” (Ivan 15,4), “Uzmite jaram moj na se” (Matej 11,29)? Hoćemo li ga uzeti? Da bi se ispunilo obećanje: “Tako ćete naći pokoj svojim dušama.” Mir, potpuni mir nalazi se u Kristu. (*Letter 1a*, 1894.)

20. listopada 2018.

Sveti Duh — naš Pomoćnik

“Svi su oni koje vodi Božji Duh sinovi Božji.” (Rimljanima 8,14)

Zahvaljujući službi anđela, Svetom Duhu je omogućeno da djeluje na um i srce ljudskog bića i privuče ga Kristu. ... Božji Duh, međutim, ne ometa ljudsku slobodu. Sveti Duh je dan da bude pomoćnik, tako da čovjek može surađivati s Bogom, i Njemu je povjereno da privlači dušu, ali je nikada ne primorava na poslušnost.

Krist je spreman prenijeti sve nebeske utjecaje. On zna svaku kušnju koje dolazi na čovjeka i svačije mogućnosti. On odmjerava svačiju snagu. On vidi sadašnjost i budućnost i predstavlja umu obveze koje treba ispuniti, pozivajući da običnim, prizemnim pojedinostima ne bude dopušteno da toliko obuzmu um da vječne vrijednosti budu izgubljene iz vida. Gospodin ima puninu milosti koju osigurava svakome tko prima nebeski dar. Sveti Duh će unijeti od Boga povjerene sposobnosti u Kristovu službu i podesit će i oblikovati čovjeka prema božanskom obrascu. (*Letter 71, 1893.*)

Sveti Duh nam donosi uspjeh u radu na oblikovanju karaktera, u uobličavanju karaktera da bude sličan Božjem. Kad mislimo da smo sami sposobni oblikovati svoje vlastito iskustvo, činimo veliku pogrešku. Mi nikada sami po sebi ne možemo zadobiti pobjedu nad kušnjama. Na one koji imaju istinsku vjeru u Krista djelovat će Sveti Duh. Duša u čijem srcu prebiva vjera izrast će u prekrasan Gospodnji hram. On je nadalje usmjeravan Kristovom milošću. On će rasti samo u razmjeru sa svojom ovisnošću o poučavanju od strane Svetoga Duha. (*Manuscript 8, 1900.*)

Utjecaj Svetoga Duha Kristov je život u duši. Mi sada ne vidimo Krista i ne razgovaramo s Njim, ali je Njegov Duh blizu nas na bilo kojem mjestu. On djeluje u svakome tko prima Krista. Oni u kojima prebiva Duh otkrivaju plod Duha — ljubav, radost, mir, trpljenje, blagost, dobrotu, vjeru. (*Manuscript 41, 1896.*)

27. listopada 2018.

Prezren i odbačen

“Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan patnjama, od kog svatko lice otklanja, prezren bješe odvrgnut.” (Izaija 53,3)

Kako malo njih imaju bilo kakvu predodžbu o patnji koja je razdirala srce Božjeg Sina tijekom njegovih trideset godina života na Zemlji. Put od jasala do Golgote bio je u sjenci tuge i žalosti. On je bio čovjek boli i trpio je takvu bol srca koju nijedan ljudski jezik ne može opisati. Mogao je reći istinu: “Pogledajte i vidite ima li boli kakva je bol kojom sam ja pogođen.” (Tužaljke 1,12) Njegova patnja je bila najdublja muka duše; a koji bi čovjek uopće i mogao suosjećati s boli duše Sina beskonačnog Boga? Mrziti grijeh savršenom mržnjom, a ipak primiti na svoju dušu grijehe cijelog svijeta i zakoračiti prema Golgoti da plati kaznu prijestupnika. Bez krivnje ponuditi se da podnese kaznu krivog; nevin, ponuditi sebe da ponese kaznu zbog prijestupa Božjeg zakona. Kaznu za grijeh svake duše ponio je Sin beskonačnog Boga. Krivnja svakog grijeha pritiskala je svojom težinom božansku dušu Spasitelja svijeta. Onaj koji nije znao za grijeh, postao je grijeh radi nas da bismo mi bili Božja pravda u Njemu. Uzevši narav čovjeka, On je dospio na mjesto gdje je bio ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja da bismo se Njegovom ranom mi iscijelili.

U svojoj ljudskoj naravi Krist je bio iskušán toliko većim kušnjama, i s toliko više ustrajne snage Zloga, koliko je Njegova narav uzvišenija od čovjekove. Duboka je i tajanstvena istina da je Krist vezan s čovječanstvom vezama najtankočutnijeg suosjećanja. Zla djela, zle misli, zle riječi svakog Adamovog sina i kćeri pritiskale su Njegovu božansku dušu. Ljudski grijesi zahtijevali su da kazna padne na Njega jer je On postao čovjekova zamjena i uzeo grijehe svijeta na sebe. “Kako ćemo joj izbjeći mi ako zanemarimo takvo i toliko spasenje? Ovo je Gospodin počeo propovijedati, a utvrdili za nas oni koji su čuli.” (Hebrejima 2,3) (*Review and Herald*, 20. prosinca 1892.)

3. studenoga 2018.

Zagovornik zaogrnut u našu narav

“Dječice moja! ovo vam pišem da ne počinite grijeha. Ali ako tko i počini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika.” (1. Ivanova 2,1)

Božanska oprema i sredstva koja nam je On stavio na raspolaganje su bez ograničenja. Prijestolje milosti zauzima Onaj koji nam dopušta da Ga zovemo Ocem. ... Stavio je na svoj oltar Zagovornika zaogrnutog u našu narav. Kao našem Posredniku, Kristova je dužnost da nas predstavi Bogu kao Njegove sinove i kćeri. On posreduje u ime onih koji su Ga primili. Svojom vlastitom krvlju platio je njihov otkup. Na osnovi svojih zasluga On im daje moć da postanu članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskog Kralja. I Otac pokazuje svoju beskrajnu ljubav prema Kristu kada prima i pozdravlja Kristove prijatelje kao svoje. On je zadovoljan otkupljenjem koje je ostvareno. On je proslavljen utjelovljenjem, životom, smrću i posredovanjem svojeg Sina.

U Kristovo ime naše molbe uzdižu se Ocu. On posreduje u naše ime i Otac nam otvara sva blaga svoje milosti da u njima uživamo i prenosimo ih drugima. ...

Krist je spona koja povezuje Boga i čovjeka. ... On stavlja cjelokupnu moć svoje pravednosti na stranu poniznog molitelja. On se zalaže za čovjeka, a i čovjek, kojem je potrebna božanska pomoć, zalaže se za sebe u prisutnosti Boga koristeći se utjecajem Onoga koji je dao svoj život za život svijeta. Dok pred Bogom iznosimo zahvalnost za Kristove zasluge, našim molitvama dodaje se miomiris. Kako se približavamo Bogu zahvaljujući Spasiteljevim zaslugama, Krist nas stavlja blizu sebe grleći nas svojom ljudskom rukom, dok se božanskom rukom hvata prijestolja Beskonačnoga. On stavlja svoje zasluge kao slatki kad u kadionici u našim rukama, da bi ohrabrio naše molbe. ...

Da, Krist je postao središte molitve između čovjeka i Boga. On je također postao i središte blagoslova između Boga i čovjeka. (*Testimonies for the Church*, sv. 8, 177—179)

10. studenoga 2018.

Dragocjeni biser

“Nadalje: s kraljevstvom je nebeskim kao s trgovcem koji traži skupocjeno biserje i kad se namjeri na dragocjeni biser, ode da proda sve što ima i kupi ga.” (Matej 13,45.46)

Ovaj izvanredni biser prikazuje Krista kao neprocjenjivo blago, isto kao i blago sakriveno u polju. U Kristu imamo sve što nam je potrebno u ovom životu i što će biti radost svijeta koji dolazi. Sav novac na svijetu ne može kupiti dar mira, odmora i ljubavi. Ovi darovi dani su nam vjerom u Krista. Njih ne možemo kupiti od Boga zato što ne posjedujemo ništa čime bismo ih kupili. Mi smo Božje vlasništvo zato što su naš um, duša i tijelo otkupljeni otkupninom života Božjeg Sina. ...

Što onda znači kupiti vječno blago? To jednostavno znači vratiti Isusu Njegovu svojinu, primiti Ga vjerom u svoje srce. To je suradnja s Bogom; to znači nositi Kristov jaram, ponijeti Njegov teret. ... Isus je odložio svoju kraljevsku krunu, napustio je svoj visoki zapovjedni položaj, odjenuo je svoju božansku narav ljudskom kako bi svojom ljudskošću mogao podići ljudski rod. On je tako visoko cijenio mogućnosti ljudskog roda da je postao čovjekov zamjenik i jamac. On pripisuje čovjeku svoje zasluge i tako ga uzdiže na ljestvici moralne vrijednosti pred Bogom.

Krist je žrtva pomirenja. On je napustio nebesku slavu, odvojio se od svojeg bogatstva, ostavio po strani svoju čast, i to ne s ciljem da u Božjem srcu stvori ljubav i zanimanje za čovjeka, već da bude izraz ljubavi koja je uvijek postojala u Očevom srcu. ... Isus je platio cijenu žrtvovanjem svih svojih bogatstava, uzeo je na sebe ljudsku narav, pristao je na život siromaštva i poniženja kako bi mogao tražiti i spasiti što je izgubljeno.

Kristovom milošću možemo ojačati i sazreti tako da, iako smo sada nesavršeni, postanemo potpuni u Njemu. Mi smo Sotoni stavili pod hipoteku sebe, ali nas je Krist došao otkupiti i spasiti. Mi ne možemo kupiti ništa od Boga. Spašeni smo samo milošću, besplatnim darom od Boga u Kristu. (*Review and Herald*, 14. veljače 1888.)

17. studenoga 2018.

Zaliha za svaku potrebu

“Kako ćemo joj izbjeći mi ako zanemarimo takvo i toliko spasenje? Ovo je Gospodin počeo propovijedati, a utvrdili za nas oni koji su čuli.” (Hebrejima 2,3)

Božanski Autor spasenja nije ostavio ništa nepotpuno u svojem planu; svaka faza tog plana je savršena. Grijech cijelog svijeta bio je položen na Isusa i Božanstvo je u Isusu dalo svoju najvišu vrijednost patničkom čovječanstvu kako bi cijeli svijet bio pomilovan vjerom u Zamjenu. Čak i najveći krivac ne mora strahovati hoće li mu Bog oprostiti, jer zbog učinkovitosti božanske žrtve može biti oslobođen kazne Zakona. Po Kristu grešnik se može vratiti svojoj odanosti Bogu.

Kako je predivan plan spasenja u svojoj punini i jednostavnosti! On ne samo što osigurava potpuno pomilovanje za grešnika, već i obnovu prijestupnika, i na taj ga način Bog prihvaća kao svojeg sina. Poslušnošću on može biti posjednik ljubavi, mira i radosti. Njegova vjera može ga ujediniti u njegovoj slabosti s Kristom, izvorom božanske snage i on po Kristovim zaslugama može dobiti Božje odobravanje jer je Krist ispunio zahtjeve Zakona pripisujući svoju pravednost pokajničkoj duši koja vjeruje. ...

Kakvu ljubav, kakvu predivnu ljubav je pokazao Božji Sin. ... Krist uzima najponiženijeg grešnika i čisti ga, uzdiže i oplemenjuje. Promatrajući Isusa, grešnik se preobražava i uzdiže do samog vrha dostojanstva, dotle da čak sjeda s Kristom na Njegovo prijestolje. ...

Plan spasenja predviđen je za svaku okolnost i za svaku želju duše. Kad bi ovaj plan imao bilo kakav nedostatak, grešnik bi mogao pronaći izgovor da su zanemareni neki njegovi uvjeti, ali Bog je imao beskrajno znanje o svakoj ljudskoj potrebi i stvorene su obilne zalihe za sve potrebe. ... Što bi, onda, mogao reći grešnik u veliki dan konačnog suda, zbog čega je odbio obratiti najtemeljitiiju i najozbiljniju pozornost spasenju koje mu je ponuđeno? (*Review and Herald*, 10. ožujka 1891.)

24. studenoga 2018.

Vjera koja čisti život

“Ali ti, o čovječe Božji, bježi od toga! Teži svim silama za pravednošću, pobožnošću, vjerom, ljubavlju, postojanošću, blagošću! Bij plemenitu bitku vjere, postigni vječni život u koji si pozvan i za koji si dao lijepo priznanje pred mnogim svjedocima!” (1. Timoteju 6,11.12)

Mnogi naučavaju da je sve što je potrebno za spasenje vjerovati u Isusa; ali Riječ istine kaže da je “vjera mrtva bez djela” (Jakov 2,26). Mi trebamo “biti plemenitu bitku vjere, postići vječni život”, uzeti križ, odreći se sebe, ratovati protiv tijela, a zatim svakodnevno hoditi Spasiteljevim stopama. ...

Kobna je pogreška misliti da ne postoji baš ništa što trebate učiniti u zadobivanju spasenja. Trebate surađivati s nebeskim silama. ... Postoji križ koji na životnoj stazi trebate podići, zid koji trebate prijeći prije nego što ćete ući u vječni grad, ljestve kojima se trebate popeti do bisernih vrata, i dok shvaćate svoju nemoć i slabost i plaćete moleći za pomoć, do vas će doprijeti božanski glas s nebeskog grudobrana: “U moje nek’ dođe okrilje” (Izaija 27,5). ...

Borba koja se vodila između Krista i Sotone obnavlja se oko svake duše koja ostavlja crnu zastavu kneza tame da bi stupala pod krvlju obojenom zastavom kneza Emanuela. Onaj koji je zao predstaviti će se u svojoj najpodmuklijoj privlačnosti da bi odvuкао daleko od vjernosti one koji su vjerni i odani Nebu. ...

Svaki smjer djelovanja koji slabi vaše tjelesne ili umne snage, onesposobljava vas i za službu Stvoritelju. Mi trebamo ljubiti Boga svim svojim srcem i ako se usmjerimo samo na to kako da proslavimo Njega, mi ćemo jesti, piti i odijevati se u skladu s Njegovom božanskom voljom. Svatko tko razumije puno značenje pojma kršćanin, čistiti će se od svega što slabi i onečišćuje. Sve navike njegovog života bit će dovedene u sklad sa zahtjevima Riječi istine i on neće samo vjerovati, već će i graditi svoje spasenje sa strahom i drhtanjem dok se pokorava utjecaju Svetoga Duha. (*Review and Herald*, 6. ožujka 1888.)

1. prosinca 2018.

Djeca, ne robovi

“Zato, primajući u posjed kraljevstvo koje se ne može uzdrmati, čuvajmo i dalje milost. Njom i dalje štujmo Boga kako mu je ugodno, u strahu i poštovanju.” (Hebrejima 12,28)

Postoje mnogi koji kažu da su Kristovi sljedbenici, a ipak nisu izvršitelji Njegove Riječi. Oni ne uživaju u Riječi jer ih ona poziva na službu koja za njih nije prihvatljiva. Oni ne vole njezine zdrave ukore i neposredne, ozbiljne pozive. Oni ne vole pravednost, već njima vladaju i tiraniziraju ih njihovi nestalni, ljudski poticaji. Vrlo se razlikuju načini na koje služimo Bogu. Dječak koji s mukom sjedi nad svojom zadaćom zato što mora nešto naučiti, nikada neće postati dobar učenik. Čovjek koji tvrdi da drži Božje zapovijedi samo zato što smatra da mora, nikada neće uživati u poslušnosti.

Bit i ukus cjelokupne poslušnosti nalazi se u izvanjskom djelovanju unutarnjeg načela — ljubavi prema pravednosti — ljubavi prema Božjem zakonu. Bit svake pravednosti jest odanost našem Spasitelju, raditi ono što je pravo zato što je pravo. Kada je Božja riječ teret zbog toga što neposredno osuđuje ljudske sklonosti, tada vjerski život uopće nije kršćanski život, već strašno tegoban i zamoran trud, prisilna poslušnost. Sva čistoća i vjerska pobožnost izdvojene su u stranu.

Posvajanje u Božju obitelj čini nas djecom, a ne robljem. Kad Kristova ljubav ulazi u srce, mi oponašamo Kristov karakter. ... Što više proučavamo Kristov život sa željom da učimo od Njega, to postajemo sličniji Kristu. U srce svakog istinskog izvršitelja Riječi Sveti Duh ulijeva jasno razumijevanje. Što smo više svojih sebičnih navika razapeli, prenoseći blagoslove drugima i koristeći Bogom dane sposobnosti, to će više nebeskih osobina biti ojačano i uvećano u nama. Mi ćemo rasti u duhovnosti, strpljenju, hrabrosti, krotkosti, nježnosti. ... Vagoni vlaka nisu samo vezani za lokomotivu; oni na tračnicama svuda prate lokomotivu. Koga mi pratimo? (*Letter 135, 1897.*)

8. prosinca 2018.

Biti u Kristu

“Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Kao što mladica ne može sama od sebe, ako ne ostane na trsu, roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u meni.” (Ivan 15,4)

“Ostanite u meni” riječi su od velikog značenja. Biti u Kristu znači živu, ozbiljnu, osvježavajuću vjeru koja se očituje ljubavlju i čisti dušu. To znači stalno primanje Kristovog duha, život bezrezervne predaje Njegovoj službi. Tamo gdje postoji ovo jedinstvo, pojavit će se dobra djela. Život trsa pokazat će se u mirisnom voću na lozama. Stalno pritjecanje Kristove milosti blagoslovit će vas i učiniti vas blagoslovom, dok ne budete mogli reći s Pavlom: “Živim — ali ne više ja, nego Krist živi u meni.” (Galaćanima 2,20)

Sveta zajednica s Kristom povezat će braću vezama najbližeg kršćanskog zajedništva. Njihova će srca biti pokrenuta božanskim suosjećanjem jednih prema drugima. ... Hladnoća, nesloga i svađa neće imati mjesta među Kristovim učenicima. Oni su prihvatili jednu vjeru. Udružili su se u službi jednom Gospodinu, bore se u istom ratu, zalažu se za isti cilj i pobjeđuju u istom procesu. Otkupljeni su istom dragocjenom krvlju i propovijedaju istu poruku spasenja. ...

Oni koji stalno crpe snagu od Krista, posjedovat će isti duh. Oni neće biti neoprezni u riječima ili ponašanju. Trajan osjećaj koliko je njihovo spasenje stajalo u žrtvi ljubljenog Božjeg Sina stalno će počivati na njihovim dušama. Prizori s Golgote prikazat će se njihovim umovima kao svježi i živi događaji, i njihova će srca biti pokorena i raznježena ovim predivnim pokazivanjem Kristove ljubavi prema njima. Oni će gledati na druge kao na one koji su otkupljeni Njegovom dragocjenom krvlju, a oni koji su ujedinjeni s Njim, bit će plemeniti, uzvišeni i sveti zbog ove povezanosti. Kristova smrt na Golgoti treba nas navesti da cijesimo duše kao On. Njegova je ljubav uvećala vrijednost svakog muškarca, žene i djeteta. (*Signs of the Times*, 23. ožujka 1888.)

15. prosinca 2018.

Životna snaga

“Dok je dan, meni treba činiti djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi.” (Ivan 9,4)

Kršćanski se život ne sastoji samo u pokazivanju krotkosti, strpljenja, poniznosti i dobrote. Čovjek može posjedovati ove dragocjene i poželjne osobine pa ipak biti slab, malodušan i skoro neupotrebljiv kada posao ide teško. Takve osobe nemaju pozitivan duh i energiju, čvrstinu i snagu karaktera, što bi im omogućilo da se odupru zlu i učinilo ih snagom u Božjem djelu.

Isus je bio naš Primjer u svemu, a On je bio ozbiljan i stalan radnik. Otpočeo je svoj život korisnosti u djetinjstvu. U uzrastu od dvanaest godina nalazio se u službi svojega Oca. Između dvanaeste i tridesete, prije nego što će započeti svoju javnu službu, vodio je život marljivog djelovanja. Tijekom svoje službe Isus nikada nije bio u stanju mirovanja. Rekao je: “Meni treba činiti djela onoga koji me posla.” Nijednog patnika koji Mu je došao On nije poslao neoslobodenog. Upoznao se sa svakim srcem i znao kako mu poslužiti u njegovim potrebama. Riječi ljubavi dolazile su s Njegovih usana da utješe, potaknu i blagoslove, a velika načela nebeskog kraljevstva iznosio je narodu riječima tako jednostavnim da su ih svi razumjeli.

Isus ... nije bježao od briga i odgovornosti kao što čine mnogi koji kažu da su Njegovi sljedbenici. ...

Kristovi zahtjevi za našom službom obnavljaju se svakog dana. Koliko god je možda potpuno bilo naše posvećenje prigodom obraćenja, ono nam neće ništa koristiti ako se svakodnevno ne obnavlja, ako to ne bude svježije, iskreno i Bogu prihvatljivo posvećenje koje obuhvaća sadašnji trenutak. Mi nemamo tjedne i mjesec koje bismo položili pred Njegove noge, zato što sutra nije naše buduća da ga još uvijek nismo primili, ali danas možemo raditi za Isusa. Danas možemo položiti svoje planove i ciljeve pred Njega da izdrže Njegovu provjeru i odobrenje. ... Ovo je Božji dan i vi ste Njegov unajmljeni sluga. (*Review and Herald*, 6. siječnja 1885.)

22. prosinca 2018.

Isus nam je sve

“Po njemu ste vi u Kristu Isusu, koji nam postade mudrost od Boga, pravednost, posvećenje i otkupljenje.” (1. Korinćanima 1,30)

Rast u spoznaji Kristovog karaktera posvećuje dušu. Prepoznavanje i poštovanje divnog djela pomirenja preobražava onoga tko razmatra plan spasenja. Promatranjem Krista on se preobražava u to isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha. Gledanje Isusa postaje oplemenjujući proces usavršavanja. ... Savršenstvo Kristovog karaktera postaje kršćansko nadahnuće. ...

Krist nikada ne bi trebao biti udaljen iz našeg uma. Anđeli su rekli o Njemu: “Rodit će sina, i nadjeni mu ime Isus, jer će on izbaviti svoj narod od grijeha njegovih.” (Matej 1,21) Isus, dragocjeni Spasitelj! Uvjerenje, pomoć, sigurnost i mir — sve to je u Njemu. On razgoni sve naše sumnje, temelj je svih naših nada. Koliko je dragocjena misao da možemo postati zajedničari božanske naravi, pri čemu možemo pobijediti kao što je Krist pobijedio! Isus je punina naših očekivanja. On je melodija naših pjesama, sjena velike stijene u sasušenoj zemlji. On je živa voda žednoj duši. On je naše utočište u oluji. On je naša pravednost, naša svetost, naše otkupljenje. (*Review and Herald*, 26. kolovoza 1890.)

Kristova moć treba biti utjeha, nada i kruna radosti svakog Isusovog sljedbenika u svim sukobima i borbama života. Onaj tko stvarno slijedi Janje Božje koje uzima grijeh svijeta, može uskliknuti dok napreduje: “Jer sve što je od Boga rođeno, pobjeđuje svijet. A ovo je sredstvo pobjede koje pobjeđuje svijet: naša vjera.” (1. Ivanova 5,4)

Kakva je to vjera koja pobjeđuje svijet? To je vjera u Krista kao osobnog Spasitelja — vjera koja se, priznajući svoju bespomoćnost i potpunu nesposobnost da spasi, hvata za pomoćnika moćnog da spasi kao za svoju jedinu nadu. To je vjera koja neće biti obeshrabrena. ... “Ja sam s vama u sve vrijeme.” (Matej 28,20) (*Isto*, 26. kolovoza 1890.)

29. prosinca 2018.

Dolazak Branitelja

“Ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog Branitelja koji će ostati s vama zauvijek: Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer niti ga vidi niti ga poznaje. Vi ga poznajete, jer boravi s vama i jer će biti u vama.”(Ivan 14,16.17)

Krist je trebao poći svojem domu u nebeske dvorove, ali je uvjeravao svoje učenike da će im poslati Branitelja koji će ostati s njima zauvijek. ...

Krist je želio da Njegovi učenici shvate da ih On neće ostaviti siročićima. “Neću vas ostaviti siročad,” rekao je. “Vratit ću se k vama.” (Ivan 14,18.19) ... Dragocjeno, slavno uvjeravanje o vječnom životu! Iako će biti odsutan, njihov odnos prema Njemu trebao je biti odnos djeteta prema svojem roditelju. ...

Riječi izgovorene učenicima dolaze do nas preko riječi koje su upućene njima. Branitelj je naš, isto kao i njihov, u svim vremenima i na svakom mjestu, u svim tugama i svim nevoljama, kada sve izgleda tamno i budućnost zbudujuća, a mi se osjećamo bespomoćni i usamljeni. To su trenuci kada će Branitelj biti poslan kao odgovor na molitvu vjere.

Nema takvog Zaštitnika kao što je Krist, tako nježnog i tako odanog. Njega dira osjećaj naše slabosti. Njegov Duh govori srcu. Okolnosti nas mogu odvojiti od naših prijatelja, široki nemirni ocean može podizati valove između nas i njih. Iako njihovo iskreno prijateljstvo može još uvijek biti živo, oni mogu biti spriječeni da nam ga pokažu onim što bismo sa zahvalnošću primili. Ali nema okolnosti, nema razdaljine koja nas može razdvojiti od nebeskog Branitelja. Gdje god se našli, kamo god pošli, On je uvijek tu kao Osoba koja nam je dana umjesto Krista i koja djeluje umjesto Njega. On je uvijek na našoj desnoj strani da govori umirujuće, nježne riječi, da podupre, okrijepi, sačuva i ohrabri. Utjecaj Svetoga Duha Kristov je život u duši. Ovaj Duh djeluje u svakom i preko svakog onog tko primi Krista. Oni u kojima prebiva Duh pokazuju Njegov plod — ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrotu, vjeru. (*Review and Herald*, 26. listopada 1897.)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com